

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VERTUEX, MAXIME

Astrologia : știință ezoterică și poezie inițiatică în tradițiile lumii
: o captivantă antologie a Astrologiei din antichitate până în zilele
noastre : bonus - Mic dicționar astrologic / Maxime Vertuex. - Bu-
curești : Soma Nova, 2023

ISBN 978-606-95712-6-2

133.52

Titlul original: Astrologie – Science ésotérique et poésie initiativ dans les traditions mondiales. Une anthologie captivante de l’Astrologie de l’Antiquité à nos jours, 1975 Copyright© 1975, Edition Briffaut
Autor: Maxime Vertuex

Copyright© 2023, Soma Nova

Este interzisă reproducerea sub orice formă, integral sau parțial, al acestui text fără consimțământul scris al editurii.

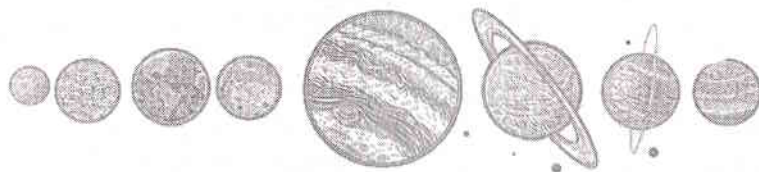
Notă cititorului*

Dragi cititori,

Pentru a veni în întâmpinarea celor care aspiră să înțeleagă așa cum se cuvine și să aprofundeze aspectele importante ce sunt prezentate în această carte, a fost conceput un Glosar ce conține explicațiile extinse suplimentare ale unor termeni.

Astfel, dacă veți întâlni în textul acestei cărți anumiți termeni marcați prin adăugarea în partea din dreapta-sus a acestora a unei steluțe (de exemplu, karma*), aceasta înseamnă că puteți găsi și consulta o necesară explicație în extenso a respectivilor termeni în Glosarul care se găsește în finalul cărții. În cazul unor expresii ce sunt însă formate din două sau mai multe cuvinte care sunt explicate la Glosar, evidențierea acestora se va face prin adăugarea unei steluțe în partea din dreapta-sus a ultimului cuvânt al expresiilor respective, întocmai precum în cazul termenilor simpli, dar, în plus, ele vor fi subliniate (spre exemplu, Atribut Dumnezeiesc*).

Tiparul executat la
S.C. GANESHA PUBLISHING HOUSE LTD S.R.L.
București; tel 021 423 20 58,
e-mail: contact@ganesa.ro,
web:ganesa.ro • 2023

Astrologia

Știință ezoterică
și poezie inițiatică
în tradițiile lumii

O captivantă antologie a Astrologiei
din antichitate până în zilele noastre

Bonus: Mic dicționar astrologic

INTRODUCERE	7
Capitolul 1	
CÂTEVA IMPORTANTA REPERE ISTORICE	13
Astrologia în Babilon	15
Astrologia în Grecia antică	27
Astrologia în Roma antică	33
Astrologia în Egiptul antic	44
Astrologia în India antică	46
Astrologia în China antică	57
Astrologia în America precolumbiană	62
Astrologia Mayașă	64
Astrologia Aztecă	68
Astrologia în lumea arabă	69
Astrologia în Evul Mediu	73
Astrologia în timpul Renașterii	83
Astrologia și reforma	89
Astrologia și papalitatea	94
Astrologia în secolul XIX	99
Astrologia în secolul XX	103
Capitolul 2	
ASTROLOGIA EZOTERICĂ	105
Ce este Astrologia ezoterică?	107
Principalele Principii*	108
Guna-e	113
Tattva-e	114
Semnele zodiacale	114
Simbolistica astrologică	116
Astrologia și simbolismul	117
Simbolurile planetelor	120
Astrologia și științele umane	124
Astrologia arhetipală	124
Cele 12 arhetipuri	129
Aproape totul începe cu arhetipurile*	138

Împletirea psihologiei profunde și a unei abordări arhetipale a astrologiei	139
Drumurile care conduc la Arhetip*	140
Ne așteaptă o viață sublimă	142
Astrologia naturalistă	143
Astrologia științifică și statistică	144

Capitolul 3	
ASTROLOGIA CUANTICĂ, INTRODUCEREA UNEI NOI PERSPECTIVE	147
Astrologie cuantică	147
Viziunea asupra lumii	150
Trăim într-o lume plină de vibrații	152
Experimentul dublei fante	153
Tot ceea ce se află sus este precum ceea ce se află jos	155
Dualitatea planetară undă* – particulă*	158
Nodurile de interferență	160
Echilibrul dintre destin și liber arbitru*	165

Capitolul 4	
CICLURI* ASTROLOGICE CORELATE CU EVENIMENTE SEMNIFICATIVE	197
Perechile Planetare	198
Perechea planetară Uranus – Neptun	208
Alinierea planetelor Uranus – Neptun	209
Ciclul* perechii planetare Uranus – Pluto	211
Apariția presei	212

Capitolul 5	
MARILE NUME ALE ASTROLOGIEI	215

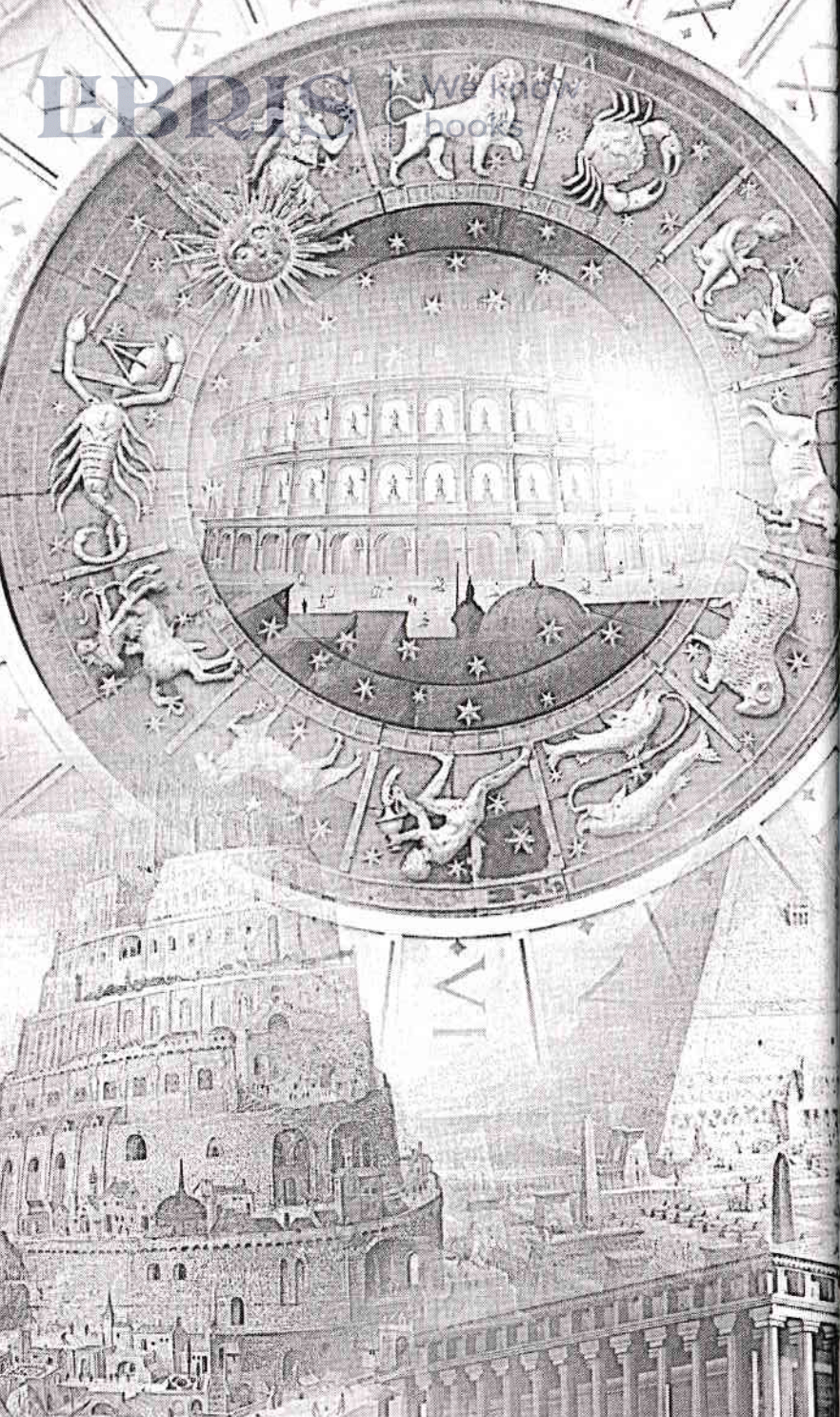
Capitolul 6	
TERMENI ASTROLOGICI	279

Capitolul 7	
PLANETELE ȘI SFERELE LOR SUBTILE DE INFLUENȚĂ BENEFICĂ	327

Capitolul 8	
SEMNELE ZODIACULUI, CASELE ȘI ASPECTELE ASTROLOGICE	367
Casele astrologice	382
Aspectele astrologice	387
Tranzitele astrologice	391
TERMENI DE GLOSAR	395

EBRIS

W&R
books

Capitolul 1

CÂTEVA IMPORTANTE REPERE ISTORICE

ISTORIA ASTROLOGIEI

A evoca în detaliu o *Istorie a astrologiei* în cadrul unei lucrări generale este cu siguranță o mare provocare.

Este clar – pentru orice ființă umană ce se interesează îndeaproape de ceea ce practicanții cei mai merituoși au ridicat la rang de știință adevărată – faptul că, a se dori abordarea în mod exhaustiv a acestui aspect al astrologiei de-a lungul vremurilor, ar necesita conceperea minuțioasă a mai multe lucrări.

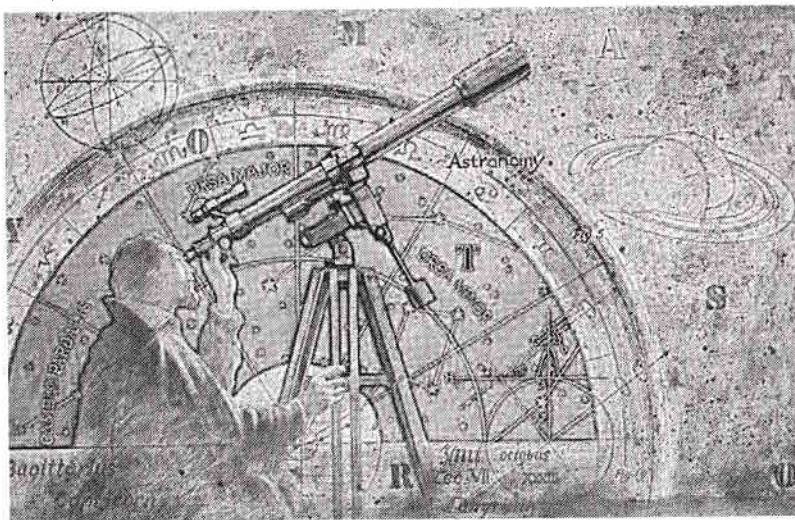
Deoarece această lucrare se adresează în mod special unui public lipsit de informații, pentru a-l ajuta să observe mai atent și să înțeleagă ce înseamnă, cu adevărat, astrologia – trimitându-l apoi către lucrări specializate ce îi vor permite aprofundarea cunoștințelor – noi ne vom mulțumi, așadar, să scoatem în evidență câteva aspecte majore ale evoluției* conceptelor și practicilor astrologice cunoscute de-a lungul secolelor.

Chiar și de la acest nivel de abordare, proiectul se dovedește de anvergură. Aceasta deoarece, din momentul în care ființa umană și-a

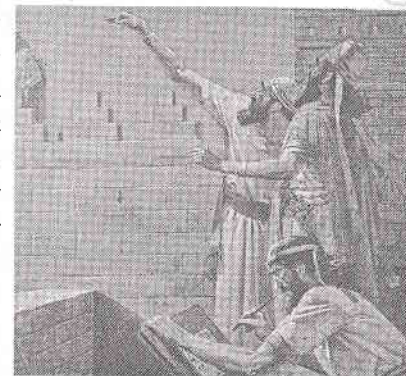
îndreptat cu o imensă curiozitate privirea către cer, ea a fost fascinată de dansul permanent dar ciclic al stelelor pe cer, ca și de alternanța neobosită dintre zi și noapte, de succesiunea anotimpurilor, de alternanța ciclurilor*, de înflorirea și declinul naturii, de legăturile strânse ce ne arată că, dintr-o aparentă moarte se naște o nouă și primenită viață. Atunci când ființa umană apreciază la justa ei valoare natura înconjurătoare ea este determinată să o respecte și unii dintre noi chiar să înceapă să o iubească. Când elementele naturii sunt dezlănțuite, pot trimite ființa umană supusă lor, înapoi, la condiția ei umilă.

Însă, cel mai adesea, ne minunăm în fața tuturor miracolelor naturii dumnezeiești ce ne îmbrățișează neîncetat. Devenim fascinați de atât de multă frumusețe în fiecare detaliu a creației, de măreția plină de mistere nebănuite a galaxiilor spiralate, de mișcările obscure și dificil de înțeles ale corpurilor cerești, care își dezvăluie ochilor noștri uluitori oscilațiile ritmice și ciclice de-a lungul vieții, care par să conducă întreaga lume.

Dar, după cum vom vedea de-a lungul istoriei, de la fascinație la divinizare, e doar un mic pas. Ființa umană va adora cerul și stelele ce îl străbat. Inițiatii cunosc faptul că astrele cerești, planetele, Soarele și Luna, fiecare în parte, sunt într-o continuă și profundă corespondență cu anumite Atribute dumnezeiești. Evocându-le prezența în viața de zi cu zi, ființa umană atrage în aura sa, în universul

ei lăuntric, energiile subtile sublimе ale Atributelor dumnezeiești corespondente beneficiind astfel de un influx dumnezeiesc creator, plin de viață și reîntineritor. În acest efort binefăcător de înălțare către vârfulurile celor mai profunde năzuințe umane, fiecare astru în parte ne ajută să intrăm în rezonanță ocultă specifică cu unele dintre aceste

energii dumnezeiești, conform frecvenței lor caracteristice de vibrație. Astfel traiectoria spirituală a propriei existențe, va fi influențată într-un mod benefic. Dincolo de acestea, ființa umană ce va consulta, la un moment dat, cu o vie curiozitate poziția anumitor corpuri cerești va începe să intuiască și apoi să cunoască din ce în ce mai bine anumite elementele esențiale ale dinamicii unui Univers misterios, aflat într-o permanentă evoluție*, a cărei parametri vor rămâne total necunoscuți celor ignorați care au conștiința absorbită doar în preocupări profane, lipsiți de curiozitate și de o rodnică aspirație.

Cerul devine, în curând, un misterios și dumnezeiesc loc de joacă al sufletelor zeităților care sălășluiesc în aceste înălțimi ce vor fi întotdeauna dătătoare de speranțe îndreptățite. Unele stele și planete sunt considerate instrumente ale Voinței dumnezeiești, în timp ce altele sunt ridicate la rang de zeități.

Pentru a înțelege cu mai multă claritate apariția și dezvoltarea astrologiei de-a lungul civilizațiilor, ne vom întoarce la elementele de bază lăsându-ne călăuziți de toți aceia care, într-o bună zi, la vremea ori în epoca lor, au urmărit să înțeleagă măreția și misterul astrelor, cât și influența acestora asupra existenței și transformării ființei umane.

ASTROLOGIA ÎN BABILON

Babilonul a fost, în multe privințe, unul dintre farurile călăuzitoare ale conștiinței omenirii care a luminat și a instruit, literalmente, întreaga lume antică, prin știința și diversitatea descoperirilor sale (scriere, arhitectură, agricultură) dar, în egală măsură, a avut și o

influență profundă asupra civilizațiilor ulterioare din Egipt, Grecia, India sau din China.

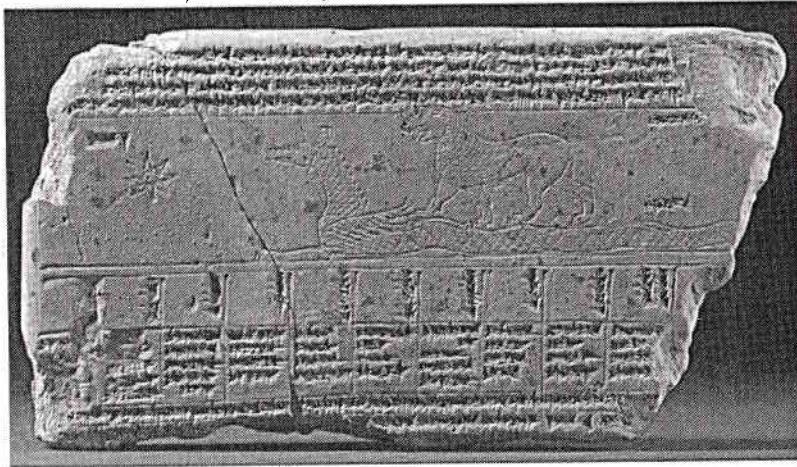
Astrologia babiloniană a fost primul sistem organizat de astrologie cunoscut și a apărut în al doilea mileniu î.Hr.

Atât în Babilon, cât și în Asiria – ca ramificație directă a culturii babiloniene – astrologia își ocupă locul, ca unul dintre mijloacele principale de cunoaștere și predicție. Ea, Astrologia se afla la dispoziția preoților pentru a afla intenția zeilor, fiind totodată și metoda prin care aceștia puteau întrezări voința lor.

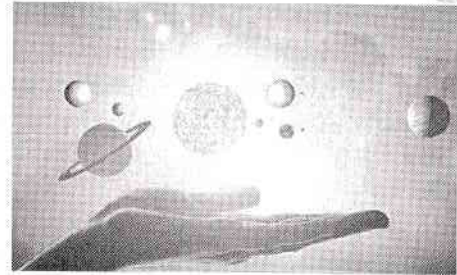
ORIGINILE TIMPURI

Există speculații conform cărora astrologia, sub o anumită formă, a apărut în perioada sumeriană din mileniul III î.Hr., dar referințele izolate la prezicerile celeste antice datate în această perioadă nu sunt considerate dovezi suficiente pentru a demonstra o teorie integrată a astrologiei. Prin urmare pentru cercetători, istoria divinației celeste este, în general, raportată ca începând cu textele vechi babiloniene târzii (c. 1800 î.Hr.), continuând în perioadele babiloniană mijlocie și asiriană mijlocie (c. 1200 î.Hr.).

Până în secolul XVI î.Hr., utilizarea pe scară largă a astrologiei bazate pe prezicere poate fi evidențiată prin compilarea unei lucrări de referință cuprinzătoare cunoscută sub numele de *Enuma Anu Enlil*. Conținutul acesteia era alcătuit din 70 de tăblițe cuneiforme cuprinzând 7.000 de preziceri celeste. Textele din această epocă fac referire și la o tradiție orală. În această perioadă, astrologia

babiloniană era exclusiv mundană, iar înainte de secolul VII î.Hr. înțelegerea astronomiei de către practicieni era destul de rudimentară. Din cauza incapacității lor de a prezice cu mult timp înainte viitoarele fenomene

celeste și mișcările planetare, interpretările se făceau pe măsură ce fenomenele se produceau sau cu puțin timp înainte. Totuși, până în secolul IV, metodele lor matematice au progresat suficient de mult pentru a calcula pozițiile planetare viitoare cu o acuratețe rezonabilă, moment în care au început să apară listele cu efemeride* extinse.

În jurul anului 2300 î.Hr. acadienii pun stăpânire pe cetățile sumeriene din nordul țării, descoperind și integrând în cultura lor o știință astrală relativ elaborată, pe care o vor rafina din ce în ce mai mult, apropiindu-se, ca exactitate a prezicerilor de un alt popor vecin, amoreenii.

CODUL LUI HAMMURABI

În jurul anului 1700 î.Hr. s-a atins deja o nouă cotă de precizie odată cu elaborarea faimosului *Cod al lui Hammurabi*, cod intitulat astfel după renumitul rege Hammurabi.

Acest cod cuprinde aspectele esențiale ale doctrinei astrale sumero-babiloniene și descrierile amănunțite ale forțelor dumnezeiești prezente în ea: cerul care se numește *Anu*, furtuna numită *Enlil*, *Enki* – stăpânul Terrei sau *Ea* ce personifică marea sau oceanul.

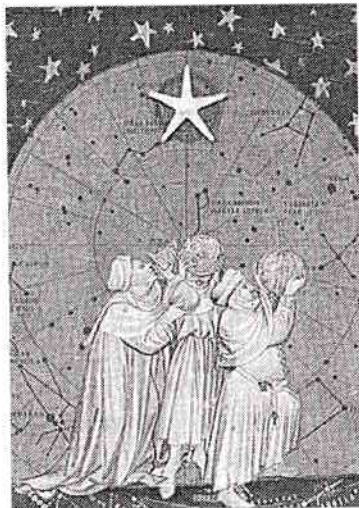
Tot în acest cod se găsește o descriere precisă a trei planete majore și o expunere a influenței sferei lor subtile de forță, prin efectul lor vizibil asupra vieții. Soarele, Luna și planeta Venus care erau prezentate ca fiind exprimări celeste prin intermediul cărora se manifestă energia*, lumina și viața.

Mai aflăm că zeul lunar *Sin* stabilește epocile și determină diviziunile timpului (epoci, ani, luni, zile), care jalonează existența umană, deoarece domnește asupra naturii și a tuturor formelor de vegetație. În ceea ce-l privește pe *Shamash*, zeu solar și fiu al lui *Sin*, el era considerat stăpânul vieții și totodată guvernatorul justiției și zeul

prezicerilor. În sfârșit, sfera subtilă de forță* a planetei Venus este personificată prin zeița *Ishtar*, și ea, ce era fiica lui *Sin*.

În afara celor trei planete majore, celelalte planete, ca și stelele fixe, erau desemnate în grupuri; primul grup este considerat sălbatic și rătăcitor, al doilea – fix și îmblânzit, aflat sub conducerea lui Orion.

Doar sfera subtilă de forță* a planetei Jupiter era privită separat, considerată fiică a *Ea*-ei și reprezentantă a Creatorului – *Mardouk*.

Fiul sferei subtile de forță* a lui Venus – *Nabu*, locuiește pe planeta Mercur.

În ce-l privește pe *Nergal* – zeul Infernului, aducător de moarte și de nenorociri, el era înrudit cu sfera subtilă de forță* a planetei Marte. Sfera subtilă de forță* a planetei Saturn juca rolul secundar al unui „soare veteran”.

Prin urmare, babilonienii au recunoscut cinci dintre planete, alături de Soare și Lună. Aceștia asociau planetele cu diferiți zei din panteonul lor: Jupiter cu *Marduk*, Venus cu

Ishtar, Saturn cu *Ninurta*, Mercur cu *Nabu*, Marte cu *Nergal*, Soarele cu *Shamash* și Luna cu *Sin*. Se credea că mișcarea Soarelui, a Lunii și a planetelor prin constelații reprezenta activitatea acestor zei și că această mișcare conținea mesaje tainice de la zei cu privire la voința lor.

Atunci când citeau aceste semne, preoții făceau anumite corelații cu ceea ce se petrecea în stat, luat ca întreg, și cu viața regelui, ca figură centrală a statului. De asemenea, ei credeau că folosindu-se de avertismentele dezvăluite de stele pot întreprinde ritualuri pentru a-i liniști pe zei și pentru a atenua orice evenimente nefaste care s-ar fi abătut asupra lor.

Tradiția babiloniană recunoștea inițial optsprezece constelații, dar mai târziu ei și-au concentrat atenția pe cele mai importante doisprezece constelații. Această structură a fost adoptată ulterior și de grecii antici aliniindu-se cu structura astrală modernă pe care o

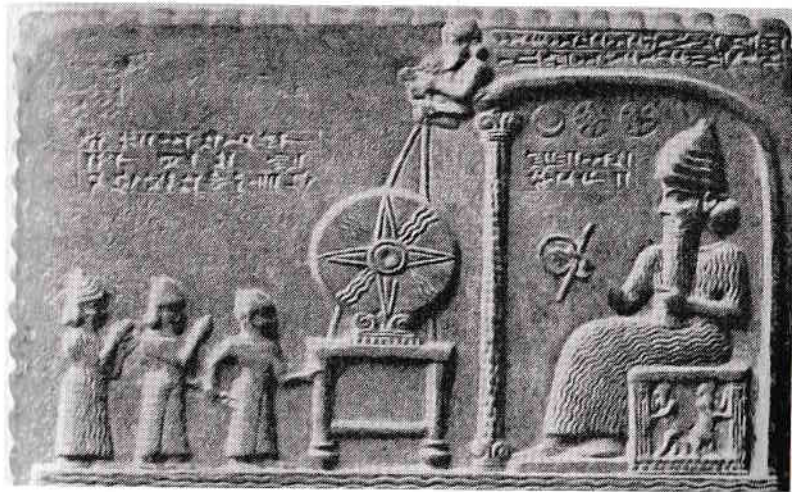
folosim astăzi în Occident. Astfel, panteonul babilonian cuprinde 12 zei aștrali majore ce domnesc asupra celor 12 luni ale anului, la care se adaugă alți zei secundari ce reprezintă constelațiile: *Ishtar* domnește în semnul zodiacal al constelației Scorpionului, *Ninurta* în Sirius, *Sibitsianna* în Orion.

ASTROLOGIA BABILONIANĂ

Principiul astrologiei babiloniene constă în acceptarea a priori a faptului că în natură există o anumită repetare ciclică a fenomenelor naturale. De asemenea, ei nu puneau la îndoială existența unei corespondențe directe între tot ceea ce se petrece în cer și ceea ce ajunge și se manifestă pe Pământ, încât orice perturbare a unui ciclu* era imediat considerată ca un semn nefast, aducător de evenimente tragice.

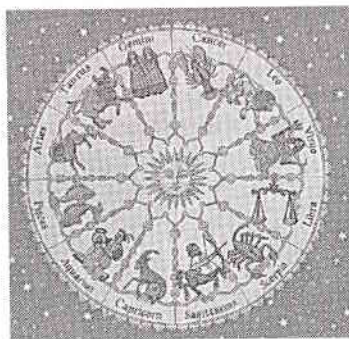
Metoda babiloniană de interpretare se baza pe memorie, mai exact pe ceea ce s-a petrecut în trecut, atunci când aceleași fenomene celeste fuseseră prezente. De asemenea, atunci când elaborau pentru cei din preajma lor anumite povești cu tâlc, ce conțineau mesaje ascunse despre semnificații ezoterice ale astrologiei, ei foloseau caracteristicile zeilor asociați diferitelor planete din sistemul solar cum apăreau reprezentate în anumite legende străvechi legate de diferitele constelații.

Fără opreliști de niciun fel, astrologia babiloniană s-a răspândit în întreaga regiune. În orașele hitite, akkadiene și asiriene au fost

descoperite numeroase scrieri care detaliau elemente precum semnele lunare și eclipsele solare bazate pe sistemul babilonian.

CONSIDERAȚII ASTROLOGICE BABILONIENE

Perceperea unei continue corespondențe dintre Cer și Pământ necesită o acțiune* constantă de studiere a stelelor, dacă se vrea înțelegerea și interpretarea corectă a fenomenelor inerente vieții. Plecând de la studierea stelelor, se reușește apoi, tot datorită principiului repetării ciclurilor*, ca într-o oarecare măsură să se intuiască anumite evenimente din viitor;

anumite configurații cerești asemănătoare vor antrena consecințe pe Terra destul de apropiate, ca și impact, unele față de altele.

Aceste consemnări precise vor face obiectul unei cercetări deosebite, dedicate specialiștilor, ajungându-se astfel la alcătuirea unor lucrări ce cuprind mii de preziceri. Un exemplu l-ar constitui colecția regelui Assurbanipal (rege al Asiriei și al Babilonului, de la 669 la 662 î.Hr.). Această colecție cuprinde mai mult de 4000 de tăblițe cu preziceri¹.

Astrologia din acea vreme se ocupa doar de problemele generale de ordin politic sau economic nefiind utilizată pentru a afla mai multe despre destinele ființelor umane. Acea știință antică se clădește pe o adevărată astrologie geografică, având în vedere și cele patru direcții cardinale și patru cadrane ale discului lunar. Această diviziune cuaternară se va aplica atât planetelor, cât și stelelor fixe.

Măsurătorile astronomice se efectuau pornind de la un cerc împărțit în 12 părți, fiecare în legătură cu o oră dublă a zilei. Pentru a afla durata unei ore duble, e suficient să stabilim cantitatea de nisip ce se scurge în clepsidră, între două culminații ale unei stele fixe, apoi să împărțim această cantitate la 12.

Cercul ceresc este împărțit la rândul său în 12 zone, numără 12 luni a câte 30 de zile fiecare și arată corespondențele dintre cele 12 ore duble și cele 30 de minute duble. Un disc de astrolog (precum cel al astrologului regelui Sargon al 2-lea către 710 î.Hr.) indică 36

1 Această colecție a fost găsită la Kuyundjk, în 1847, în ruinele de la Ninive.

de stele, repartizate în 3 cercuri și 12 sectoare. Astfel se poate determina pentru fiecare lună momentul când o stea se înalță, culminează sau apune în una dintre zone.

Se ajunge în curând la enumerarea a 33 de stele ale lui *Enlil*, 23 de stele ale lui *Anu*, cincisprezece stele ale *Ea-ei*². Începând cu secolul al 4-lea î.Hr. astrologii babilonieni sunt capabili – datorită studierii și cunoașterii* în detaliu a orbitelor planetare – să prevadă cu o uimitoare precizie pozițiile sferei subtile de forță* ale Lunii și ale altor planete. Ei reușesc astfel să construiască un cerc gradat împărțit în 12 părți egale, fiecare parte având 30 de grade. Iată că acela a fost momentul apariției Zodiacului așa cum este cunoscut și în zilele noastre.

Faptul că, în funcție de poziția stelelor în momentul nașterii, se putea spune ceva despre o anumită ființă umană, pare să fi fost, în astrologia babiloniană, un concept utilizat frecvent. O profeție* care a supraviețuit din al doilea mileniu î.Hr. spune că pruncii născuți în luna a 12-a vor trăi mult timp și vor fi copii de sex masculin.

Cu toate acestea, practica elaborării horoscoapelor personale pare să fi apărut abia în jurul anului 400 î.Hr. Acest fapt s-a produs după ce perșii au preluat controlul asupra zonei. Datorită diferențelor dintre practica lor religioasă și cea babiloniană, serviciile preoților astrologi au devenit pentru ei complet inutile.

EFEMERIDELE BABILONIENE

În secolul al 4-lea î. Hr. apar efemeridele, ale căror informații în cifre permit calcularea pozițiilor stelelor. Marii astrologi din această perioadă sunt: Nabourimanni, Kiddinou, Soudines, Seleucos.

Paradoxal, cea mai mare precizie a calculelor (ce permite să se prezică din ce în ce mai exact evenimentele viitoare) face ca unii dintre specialiștii astrologi de la acea vreme să se îndepărteze de credința că ființele umane pot să ia legătură cu zeii și să apeleze la puterea lor celestă.

ASTROLOGIA INDIVIDUALĂ BABILONIANĂ

În secolul al 4-lea î. Hr. asistăm la o „mutație” a astrologiei care, din generală și colectivă, străbate o nouă etapă, devenind individuală, mai târziu purtând numele de **astrologie genetica (natală)**.

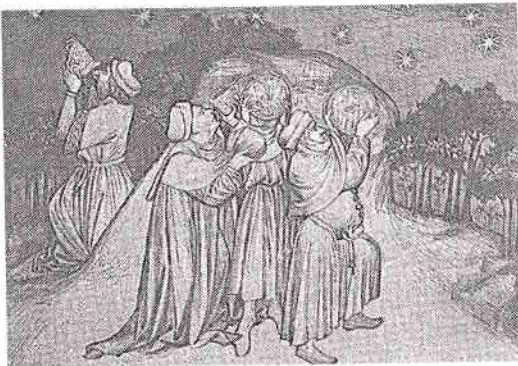
2 Tratat de astronomie *Moul Apin*.

Loviturile politice și militare grăbesc această tranziție. Babilonul trece sub stăpânire persană și în același timp se vede profund influențat de doctrina iraniană a lui Zarathustra (care proslăvește existența unică al ființei umane și nu repetarea ciclurilor*) fiind însoțită de un evident fatalism astral – a cărui principală trăsătură constă în a considera amprenta astrală a nașterii ca fiind unică, permanentă, determinând în mod inexorabil, atât caracterul, cât și traiectoria vieții ființei umane.

ASTROLOGIA ORARĂ BABILONIANĂ

Astrologia orară capătă o importanță din ce în ce mai mare și este utilizată în toate domeniile existenței, în orice ocazie. Toate

alegerile importante din viață se vor face de acum, în funcție de configurația astrală a momentului și de armonizarea ei cu tema astrală a solicitantului. Astrologii își înmulțesc cercetările asupra stelelor. Calculele lor determină momente-

le favorabile în urma cărora este recomandată încrederea în cele mai bune configurații, mai ales când este vorba de configurațiile sferei subtile de forță* a Soarelui și a sferei subtile de forță* a Lunii.

În secolul al 3-lea î.Hr. își fac apariția câteva inovații interesante:

- se notează în grade și minute pozițiile planetelor;
- se adaugă horoscopul concepției și al nașterii unei ființe umane; se notează poziția sferei subtile de forță* a Lunii raportată la constelații și poziția celorlalte planete raportată la zodiac;
- se sistematizează tabelele de ascensiune a semnelor zodiacale în funcție de latitudine, ele ajutând la calcularea horoscopului;
- se elaborează un horoscop complet care include sistemul Caselor cerești.

În curând, regii parți urmează la putere perșilor. Războinici și inculți, ei pun capăt formidabilului elan cultural, obligând marile spirite babiloniene să ia calea exilului. Cei mai străluciți astronomi

și astrologi se află în această situație. Observatoarele și școlile de astronomie devin pustii. Se încheie o eră.

Dar știința babilonienilor din domeniul astrelor, moștenită din Sumer și înălțată pe culmile cunoașterii nu va pieri.

Ea va reapărea, în curând, într-un alt focar de cultură de neegalat: Grecia Antică.

BAZA DIVINATORIE

Istoria astrologiei babiloniene arată dezvoltarea cunoștințelor astronomice în contextul artei divinatorii. O colecție de 32 de tăblițe inscripționate, datând aproximativ din anul 1875 î.Hr., sunt cele mai vechi texte detaliate cunoscute despre divinația babiloniană, iar acestea demonstrează același format de interpretare ca și cel folosit în analiza prezicerilor cerești utilizând semne simbolice care prezentau mesaje de la zei către rege.

Se credea, de asemenea, că zeii își făceau apariția în reprezentările celeste ale planetelor sau ale stelelor cu care erau asociați. Prin urmare, presimțirile celeste nefaste, atașate unei anumite planete, erau văzute ca indicii de nemulțumire sau de tulburare a zeului pe care îl reprezenta acea planetă. Aceste indicații erau întâmpinate cu acțiuni menite să liniștească mânia zeului respectiv pentru ca el să se manifeste fără a aduce prejudicii semnificative regelui și națiunii sale. Un raport astronomic adresat regelui Esarhaddon cu privire la eclipsa de lună care a avut loc în 18 ianuarie 672 î.Hr. arată modul în